

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3947/23
13.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Татјане Лемајић и Марије Бошковић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ул. Гимназијска бр. 7, против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Трајан Романовић, адвокат из Алибунара, ул. Жарка Зрењанина бр. 6, ради накнаде за коришћење пољопривредног земљишта, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 242/23 од 04.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.3.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П 242/23 од 04.04.2023. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта за агро-економску 2016/2017. годину исплати износ од 37.116,21 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и у ставу другом изреке, а жалба туженог се **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П 242/23 од 04.04.2023. године у преосталом делу става првог изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцу на износ главног дуга од 37.116,21 евра исплати законску затезну камату почев од дана 04.04.2023. године до исплате све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде док се у преосталом делу захтев за исплату законске затезне камате у динарској противвредности по средњем курсу НБС почев од дана подношења тужбе 19.06.2020. године до 03.04.2023. године **ОДБИЈА** као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да му на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта за агро-економску 2016/2017. годину исплати износ од 37.116,21 евро са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до коначне исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. У ставу другом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 224.250,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), апелациони суд је нашао да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из тачке 12 истог члана, на коју се неосновано у жалби туженог указује. Побијана одлука је потпуна, јасна и непротивречна, садржи разлоге о свим одлучним чињеницама.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда следи да је тужени пољопривредник који је како ранијих агро-економских сезона, тако и у сезони 2016/2017 годину закупљивао државно пољопривредно земљиште. Република Србија је уписана као носилац државне својине 1/1 дела на катастарској парцели бр. ... КО ..., површине 172 ха, 25 ари 00 м² у потесу “...”, по култури њива 5. 6. и 7. класе уписана у Листу непокретности бр. ... КО ... Дана 27.03.2018. године у просторијама Општинске управе Алибунар, Секретаријата за пољопривреду од стране пољопривредног инспектора ... сачињен је записник о инспекцијском надзору, при чему је инспекцијски надзор извршен над надзорним субјектом ББ из ..., ул. ..., а у вези са неоснованим коришћењем пољопривредног земљишта у државној својини у КО ... Овај инспекцијски надзор извршен је у присуству ББ, ВВ, затим ГГ члана комисије за спровођење поступка давања у закуп пољопривредног земљишта у државној својини за Општину Алибунар и ДД припадника пољочуварске службе. У инспекцијском надзору извршен је увид у годишњи програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта за Општину Алибунар за 2016. годину, те је у том поступку узета изјава надзираног субјекта ББ који је изјавио да је дана 28.02.2017. године био на парцели из поднетог захтева пољочуварске службе, али не као лице које је за своје потребе радило ту парцелу, већ као ангажовани физички радник од стране туженог АА на утовару семена и вештачког ђубрива, коју изјаву је именовани потписао. Осим тога, узета је и изјава од ВВ из ... који је такође изјавио да је дана 28.02.2017. године био ангажован од стране АА из ... на сетви јарог јечма у атару ..., да је на сетви радио само један дан и то као физички радник за дневницу коју изјаву је такође потписао. Овим записником је констатовано да се комисија за спровођење јавног надметања за давање у закуп

државног пољопривредног земљишта Општине Алибунар обратила Одељењу пољопривредне инспекције за пољопривредно земљиште дана 12.05.2017. године, којом је доставила записник пољочуварске службе на територији Алибунара бр. 10/17 од 28.02.2017. године, састављеног од стране пољочувара ЂЂ и ДД. Из наведеног записника произилази да су они вршећи контролу приликом обиласка парцеле ... у КО ... наишли на ЕЕ, ЖЖ, ББ и ВВ, сви из ... како утоварају семе јечма директно у сејачицу и почињу сетву на делу катастарске парцеле ... површине 38.00.06 ари, те да су наведена лица изјавила да су ангажовани физички радници од стране АА из ... Из записника пољопривредног инспектора такође произилази да је предметна парцела код Службе за катастар непокретности Алибунар уписана у Лист непокретности ... КО ..., Општина Алибунар, као њива 5; 6; и 7. класе, укупне површине 172.25.00 ха, као и да је увидом у програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта Општине Алибунар за 2016. годину утврђено да део те катастарске парцеле у површини од 38,600 ха, није био предвиђен за давање у закуп, а да је преостала површина од 133,25 ха била предмет јавног надметања и дата је у закуп заинтересованим лицима. Утврђено је да је у складу са овако извршеним инспекцијским надзором и сачињеним записником истог дана сачињен образац вансудског поравнања са туженим, међутим, тужени је одбио да потпише ово поравнање. У поравнању је наведен износ који је тужени као лице које је без правног основа користило ову непокретност дужно да плати и то укупно 37.116,21 евро, с обзиром да је цена закупа 1ха 961,56 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца ценећи пре свега приложене писмене доказе које је прихватио као веродостојне у смислу члана 238 ЗПП, имајући у виду да се ради о јавним исправама донетим у законито спроведеном поступку од стране овлашћеног лицу у оквиру вршења датих јавних овлашћења, а чија веродостојност садржане током поступка од стране туженог другим доказним средствима није доведена у сумњу. Записником о извршеном инспекцијском надзору, који садржи утврђене податке од стране пољочуварске службе приликом извршене теренске контроле од 28.02.2017. године, те изјаве испитаних и присутних лица, се доказује истинитост онога што је у њему констатовано, а у одсуству било каквог другог доказа да је неправилно сачињен. Сходно томе, из наведеног записника јасно и недвосмислено произилази да су надзирани субјект ББ и ВВ затечени од стране пољочуварске службе у обради парцеле бр. ... КО ... дана 28.02.2017. године којом приликом су дали изјаву да они парцелу обрађују у име и за рачун туженог АА, да су ангажовани као физички радници што је записнички констатовано. Такође из наведене исправе несумњиво произилази да се ради о парцели површине 38,600 ха који део није предвиђен за издавање у закуп те пољопривредне сезоне, док је преостали део ове катастарске парцеле те пољопривредне сезоне издат у закуп и обрађен. Следом изнетог произилази да је тужени у наведеној пољопривредној сезони без правног основа обрађивао предметно пољопривредно земљиште у државној својини у површини од 38,600 ха, а иначе се тужени бави пољопривредом и закупљивао је државно пољопривредно земљиште, то је у обавези да тужиоцу исплати накнаду за коришћење пољопривредног земљишта за агро-економску 2016/2017 годину, а све сходно одредби члана 3 Закона о основама својинско-правних односа, одредби члана 154, 155 Закона о облигационим односима, као и одредбе члана 62 став 5 Закона о пољопривредном земљишту. Одлука о законској затезној камати је донета у смислу одредбе члана 277 и 324 Закона о облигационим

односима почев од дана подношења тужбе.

По ставу Апелационог суда, чињенично стање у првостепеном поступку утврђено је потпуно и поуздано, правилном оценом изведених доказа, а првостепени суд је на јасан и логичан начин изложио садржину изведених доказа и дао њихову оцену коју у свему, као правилну прихвата и овај суд. Жалбом туженог чињенично стање се не доводи у сумњу, а у жалби нису истицане нове чињенице нити предлагани нови докази у смислу одредбе члана 372 став 1 Закона о парничном поступку.

Неосновано тужени у жалби указује да је погрешно правно схватање првостепеног суда о правном значају записника о извршеном инспекцијском надзору и какво правно дејство исти производи, јавна исправа је писмена исправа коју издаје или потврђује надлежни државни или други орган, јавним исправама се доказује постојање чињеница које су истим уписане, међутим, записник о извршеном инспекцијском надзору доказује једино да је инспекцијски надзор извршен, а како су у конкретном случају и саслушани сведоци, за исказе саслушаних сведока се не може везати презумција аутентичности-не може бити сматран доказом веродостојности исказа саслушаних сведока.

Наиме, из садржине записника о инспекцијском надзору од 27.03.2018. године чији је предмет био контрола правног основа за коришћење пољопривредног земљишта у државној својини у КО ..., Општина Алибунар, произилази да је тужени у сезони 2016/2017 године користио земљиште тужиоца, а како то произилази из навода ББ и ВВ које је он ангажовао као физичке раднике за дневницу, да дана 28.02.2017. године изврше сетву јечма на спорној површини кат. парцеле бр. ..., а што је тог дана записнички и констатовано од стране пољочувара, те да је комисија за споровођење јавног надметања за давање у закуп државног пољопривредног земљишта Општина Алибунар дана 13.05.2017. године се обратила Одељењу пољопривредне инспекције за пољопривредно земљиште наведене општине доставивши записник пољочуварске службе бр. 10/17 од 28.02.2017. године, то је на туженом био терет доказивања чињенице да се не могу сматрати веродостојним искази ББ и ВВ које су они критичном приликом дали, тужени је имао могућност да у овом парничном поступку предложи њихово саслушање евентуално суочење али је он од тог доказног предлога одустао.

Дакле, у смислу одредбе члана 238 Закона о парничном поступку, записник о извршеном инспекцијском надзору има снагу јавне исправе, њиме се доказује истинитост онога што се у њему потврђује или одређује. Тужени који је оспоравао веродостојност исказа које су критичном приликом дали присутни, затечени, радници ББ и ВВ, које су потписали имао је могућности да у овом парничном поступку поново предложи њихово саслушање на наведене околности, при чему би првостепени суд оценом њихових исказа, њиховог држања пред судом и општег утиска имао могућност да цени да ли су њихови искази који су унети у записник о извршеном инспекцијском надзору веродостојни у и сагласности са оним што би евентуално изјавили пред првостепеним судом, а што је тужени све пропустио да учини, а на њему је био терет доказивања те чињенице.

Међутим, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је

обавезао туженог да на име накнаде штете на досуђени износ од 37.116,21 евро у динарској противвредности по средњем курсу НБС исплати законску затезну камату почев од дана подношења тужбе 19.06.2020. године, па до исплате.

Наиме, овакво поступање је супротно одредби члана 189 став 2 Закона о облигационим односима којим је прописано да се висина накнаде материјалне штете одређује према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја када закон наређује што друго, па је стога Апелациони суд у Београду, пазећи на правилну примену материјалног права по службеној дужности преиначио првостепену пресуду у делу става првог изреке којим је одлучено о камати, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на досуђени износ исплати законску затезну камату у динарској противвредности на основу члана 277 истог закона почев од дана доношења првостепене пресуде 04.04.2023. године док је за период од дана подношења тужбе 19.06.2020. године па до 03.04.2023. године тужбени захтев одбијен као неоснован.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе туженог али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда, с обзиром на напред утврђене одлучне чињенице и заузето правно становиште.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке, будући да је донета правилном применом материјалног права из одредбе члана 153, 154 и 163 ЗПП, па су тужиоцу признати само нужни и неопходни трошкови за вођење ове парнице, а све, с обзиром на вредност и врсту предмета спора према важећој АТ у време доношења одлуке.

Из изнетих разлога, применом одредбе чланова 390 и члана 402 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке, а применом члана 394 тачка 4 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

Захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен као неоснован будући да у жалбеном поступку није успео па је донета одлука као у ставу трећем изреке сходно члану 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић